

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือ
ดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2

**Opinions of Directors and Teachers Concerning the Students in the
Digital Age at Institute Educational Service Area 2 Roi Et**

มาลินี ศรีวงศ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Malinee Sriwong

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-Mail: Bonjour3356@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน ในอำเภออาจสามารถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 58 โรงเรียน จำนวนผู้บริหารและครู 539 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน ในอำเภออาจสามารถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนผู้บริหารและครู 229 คน ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 226 คน คิดเป็นร้อยละ 98.68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .813 สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison method)

* วันที่รับบทความ: 21 กุมภาพันธ์ 2564; วันที่แก้ไขบทความ 25 มีนาคม 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 28 มีนาคม 2564

Received: February 21, 2021; Revised: March 25, 2021; Accepted: March 28, 2021

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียน ภาพรวมเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X}=4.04$) รองลงมา คือ และด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง ($\bar{X}=4.03$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ($\bar{X}=4.01$)

2. ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนมากกว่าครูในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู; งานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียน; ยุคดิจิทัล

Abstracts

This survey research aimed to study and compare about opinions of directors and teachers concerning the students in the digital age at institute Educational Service Area 2 Roi Et. These objectives of conducting research were position and working experience. The population for this research are directors and teachers at the school in Atsamat District Educational Service Area 2 Roi-Et. There are 58 school, there are 539 directors and teacher at the school in Atsamat District Educational Service Area 2 school year 2020 (2563). There are 229 directors and teacher by the table of Taro Yamane.

The reliability level is 95 percent and by the purposive Sampling at schools in Srabut group are 13 school and got back 226 questionnaires were 98.68 percent. Tool for this research was the Rating Scale questionnaires 5 levels. The content validity and IOC from 5 experts between 0.60-1.00 and the reliability by Conbach's Alpha Coefficient was. 813. Statistics for this research was Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation, t-test and One-way ANd another when find the difference will compared scheffe's post hoc comparison method. these results were discovered

1. Opinions of directors and teachers concerning the students in the digital age at Institute Educational Service Area 2 Roi Et overall and detail was a high level

2. Directors and teachers who have the position different have opinions to develop concerning the students in the digital age At Institute Educational Service Area 2 Roi Et overall and detail was statistically significant at 0.5 level that the director have opinions about develop concerning the students in the digital age was higher than teachers.

Keywords: Opinions of Directors and Teachers; Concerning the Students; Digital Era

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้มี ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารครูอาจารย์และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษาโดยการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนา ปรับปรุง ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ การจัดการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ คือ เก่ง ดี มีสุข สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนโดยการบ่มเพาะ กล่อมเกลา ปลูกฝัง ปลูกจิตสำนึก ให้ผู้เรียนเกิดความคิดตระหนักในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีทักษะชีวิตที่ดี เพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : ออนไลน์)

ในปัจจุบันการศึกษานับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีความงอกงามก้าวหน้าทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์สังคมวัฒนธรรม และสติปัญญาโรงเรียนหรือสถานศึกษาจึง มีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลืออบรมสั่งสอน ฝึกฝน จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้เจริญเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบสามารถดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 คือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีสุข ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงต้องหาวิธีจัดการกระบวนการทางการศึกษาเพื่อการพัฒนานักเรียนทุกด้าน นอกจากการจัด หลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถแล้วการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง การพัฒนาในสภาพของสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดนเราต้องยอมรับว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากในการดำเนินชีวิต การสื่อสารเทคโนโลยีต่างๆซึ่งนอกจาก จะส่งผลทางความเจริญรุ่งเรืองแล้วยังมีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการแข่งขันกันในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปัญหาเสพติดที่รุนแรง ปัญหาเหล่านี้ก่อให้เกิดความเครียดความทุกข์ความวิตกกังวลมีการปรับตัวไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง (ปิยะนุช เสถา, 2560 : 8-9) โรงเรียนเป็นสถานที่ให้การศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน และพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี ซึ่งนักเรียนบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้น โรงเรียนจึงมีระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความเข้มแข็ง ลดความเสี่ยงขจัดภัยและอุปสรรคอันจะ ให้กับนักเรียน และช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อให้นักเรียนมีการ พัฒนาทางด้านต่างๆทั้งต่อตัวเองและขยายผลการพัฒนาไปสู่เพื่อน

นักเรียนในโรงเรียน โดยทางโรงเรียนมีการจัดครูหรือ บุคลากรทางการศึกษามีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ทั้งที่เป็นครูแนะแนว ครูประจำชั้น และครูประจำวิชาช่วยกันแก้ปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายความรับผิดชอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการสำรวจข้อมูล ผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการคัดกรองและ จำแนกเป็นกลุ่มตาม สภาพของนักเรียน จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข และพัฒนาผู้เรียนตามสภาพอย่างเหมาะสม มีการประเมินผลการป้องกัน แก้ไข และพัฒนาผู้เรียนการประสานและการส่งต่อ การแก้ไข และพัฒนาผู้เรียนกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และทางโรงเรียน การสอดส่องดูความพฤติกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อจัดระบบรวบรวมข้อมูลนักเรียน วิเคราะห์ วินิจฉัย การจำแนก คัดกรองและ การกำหนดมาตรการวิธีการป้องกัน ช่วยเหลือส่งเสริมตามลักษณะพฤติกรรม จัด บรรยากาศสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและแนวทางการปฏิบัติต่อ นักเรียนที่เสริมสร้างความไว้วางใจ ความอบอุ่น ปลอดภัย จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างสัมพันธภาพและความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครองในลักษณะ “ศิษย์-ครู-ผู้ปกครอง” และการ เยี่ยมบ้านนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 5-7)

เมื่อนักเรียนเข้ามาศึกษาเรียนรู้ในระบบของสถานศึกษา การดูแลป้องกันช่วยเหลือและสนับสนุนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการที่จะแก้ปัญหาของนักเรียนให้รอดพ้นภัยและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดกับการเรียนรู้ของนักเรียนได้ (สุภัทสร สุริยะ, 2562 : 3) โรงเรียนต้องวางแผนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการช่วยพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็คือ การพัฒนาการรู้ดิจิทัลคือกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะเฉพาะที่มีความจำเป็นสำหรับการรู้ดิจิทัลจะแตกต่างจากคนหนึ่งถึงอีกคนหนึ่งโดยขึ้นอยู่กับความต้องการและสถานการณ์ของผู้เรียน ซึ่งอาจครอบคลุมตั้งแต่การรับรู้ขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรมสู่การประยุกต์ใช้งานที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น นอกจากนี้การรู้ดิจิทัลกินความหมายมากกว่าแค่การรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี แต่มันยังครอบคลุมถึงประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับจริยธรรม สังคม และการสะท้อน (Reflection) ซึ่งฝังอยู่ในการทำงาน การเรียนรู้ การพักผ่อน และชีวิตประจำวัน (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2558 : ออนไลน์)

จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การทำงานหลายอย่างต้องอาศัยการทำงานทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อให้ผู้บริหารและครูสามารถนำผลที่ได้รับจากการศึกษาเป็นข้อมูลทาง

เทคโนโลยีใช้เพื่อการดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยจำแนกตามตำแหน่งงานและประสบการณ์การทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้แก่ ด้านรู้จักนักเรียนและการคัดกรอง ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนในเขตอำเภออาจสามารถ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 58 โรงเรียน มีจำนวน 539 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในอำเภออาจสามารถ กลุ่มสระบุรี ปีการศึกษา 2563 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 13 โรงเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, Taro 1973 อ้างอิงในศิริพงศ์ พงษ์พิพันธ์. 2553 : 203) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 226 คน คิดเป็นร้อยละ 98.68

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีวิธีดำเนินการ ดังนี้ ประเภทข้อมูลเชิงปริมาณลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้ว ประกอบไปด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา โดยผู้วิจัยใช้ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือดูแลและดูแลนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เจาจะโรงเรียนในเขตอำเภออาจสามารถ กลุ่มโรงเรียนสระบุรี ทั้ง 13 โรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

3.2 จัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 229 ชุด ไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เจาจะโรงเรียนในเขตอำเภออาจสามารถ กลุ่มโรงเรียนสระบุรี ทั้ง 13 โรงเรียนที่ทำการวิจัย

3.3 ติดตาม และรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 229 ชุด จากสถานศึกษาด้วยตนเอง แต่ได้กลับมาเพียง 226 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.68

3.4 ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทั้งหมดเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามซึ่ง ครบถ้วนและสมบูรณ์ทุกฉบับ จำนวน 226 ชุด

4.2 นำแบบสอบถามที่มีข้อความสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลสถานะเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งการทำงาน

และประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ภาพรวมของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงาน

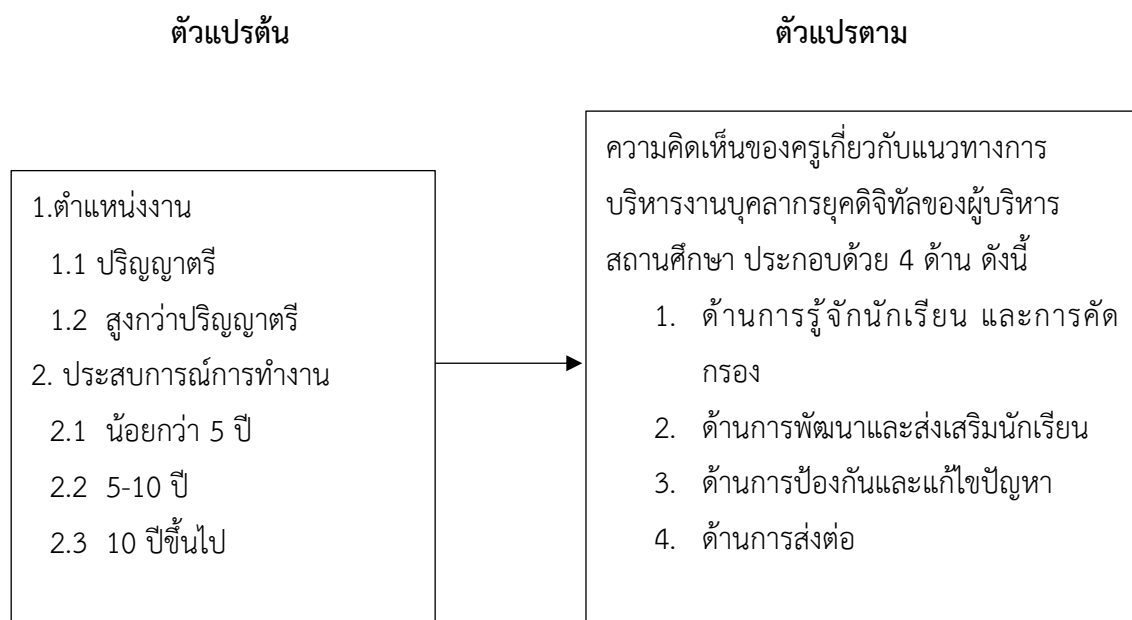
ช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการแปลผล 5 ระดับ

4.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งงาน วิเคราะห์โดยค่าที (t-test)

4.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน วิเคราะห์โดยค่า (One - way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison method)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 ทั้งด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อ้างถึงใน เสริมฤทธิ์ หวายฤทธิ์, 2552) จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตาราง 3 แสดงจำนวนร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	38	16.80
ครู	188	83.20
รวม	226	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	57	22.25
5-10 ปี	67	29.60
10 ปีขึ้นไป	102	45.15
รวม	226	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 83.20 เป็นผู้บริหาร จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 ประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 45.15 มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5-10 ปี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 และมีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

งานบริหารงานช่วยเหลือและดูแล นักเรียนในยุคดิจิทัล		ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.	ด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง	4.03	.62	มาก
2.	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	4.01	.62	มาก
3.	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.98	.72	มาก
4.	ด้านการส่งต่อ	4.04	.65	มาก
	รวม	4.01	.60	มาก

จากตาราง 2 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 4.04$)

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยจำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวม และรายด้าน ดังนี้

งานบริหารงานช่วยเหลือและดูแล นักเรียนในยุคดิจิทัล		ตำแหน่ง				T	p
		ผู้บริหาร		ครู			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1	ด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	4.46	.25	3.94	.63	8.461	.000*
2	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ	4.39	.31	3.93	.63	6.764	.000*
3		4.45	.28	3.89	.75	7.679	.000*
4		4.40	.35	3.97	.67	5.655	.000*
รวม		4.42	.23	3.93	.62	6.044	.000*

* p < .05

จากตาราง 3 พบว่าผู้บริหารและครูที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุค อยู่ในระดับสูงกว่าครูทุกด้าน

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียน ภาพรวมเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X}=4.04$) รองลงมา คือ และด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง ($\bar{X}=4.03$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=4.01$)

2. ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใน 4 ด้านประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียน การคัดกรอง ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุค อยู่ในระดับสูงกว่าครูทุกด้าน

3. ผู้บริหารและครูมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่าง ส่วนรายด้านนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบเทียบแล้ว พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนและการคัดกรอง, ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนและด้านส่งต่อ ไม่พบความแตกต่าง ยกเว้นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison method) ไม่พบความแตกต่างกันเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือ ครูต่างให้ความสำคัญกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักเรียนทุกคนทุกด้านอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ลูกศิษย์ทุกคนได้เป็นคนดีในสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 9-13) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายโดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้ความสนับสนุนและเป็นผู้ขับเคลื่อนและทั้งยังเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาหลัก จึงต้องมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพได้

มาตรฐาน และสอดคล้องกับ ทรวงศ์ดี คำภักดี (2553 : 3) ได้ศึกษา สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียน และการคัดกรอง พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาการบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 กำหนดให้สำรวจโรงเรียนข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของนักเรียนจากนักเรียน ผู้เกี่ยวข้อง แบบบันทึกการตรวจสุขภาพของนักเรียน ครูต้องปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และครูต้องบันทึกข้อมูลลงในระบบสารสนเทศได้อย่างถูกต้องเป็นปัจจุบันข้อมูลเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการรู้จักนักเรียนแต่ละคน และครู ใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ออนไลน์ตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อประเมินพฤติกรรมนักเรียนของท่าน ทำให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละคน และลดการใช้เอกสารกระดาษ และสอดคล้องกับ ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 7) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีการประชุมวางแผนสร้างเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งโรงเรียน มีการจัดอบรมให้ความรู้ในการคัดกรองให้กับครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทราบแนวทางในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน มีการติดตามผลงานให้ชัดเจนและต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหรือกำหนดเป้าหมายในการทำงานและสอดคล้องกับ

1.2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานการบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารได้ประชุมครูและสร้างเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ด้านแนะแนวการศึกษาต่อสามารถใช้แบบสำรวจความสามารถพิเศษ 10 แฉ ใน การประเมินความสามารถของนักเรียน ผ่านระบบออนไลน์ได้เพื่อความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลเพื่อ ประเมินผล และ หากผู้บริหาร ครู มีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองในกิจกรรมประชุม ผู้ปกครองในโรงเรียนและชั้นเรียน จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น และครูต้องรวบรวมข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับครอบครัว อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียน ได้รับแต่ละวัน ฯลฯ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และสอดคล้องกับของเบญจวรรณ เจนเขต กิจ (2559 : 87) ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

จตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า มีการจัดกิจกรรม โฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมของครู หากได้รับความร่วมมือจากนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เช่น เกรดเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น พฤติกรรมเสียน้อยลง เป็นต้น และผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับครูในการแจ้งข้อมูล การขอข้อมูล การร่วมกันปรึกษาและลงมือช่วยเหลือนักเรียนผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ โทรศัพท์หรือ การปรึกษาโดยการเยี่ยมบ้าน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหได้อย่างรวดเร็ว และโรงเรียนจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา เป็นไปอย่างทั่วถึงและ ได้รับความร่วมมือที่ดีจากครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และสอดคล้องกับ ญปิตี วงศ์ษา (2559 : 2) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 พบว่าผู้บริหารและครูจัดประชุมการวางแผนการป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้ครูมีการติดตามผลนักเรียนในการช่วยเหลือและติดตามผลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการส่งต่อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ครูที่รับผิดชอบต้องทำให้นักเรียนที่ส่งต่อมีความสบายใจและยินดีที่จะรับการดูแลช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกจากครูที่ปรึกษา และครูต้องทำบันทึกการส่งต่อโดยมีการสรุปข้อมูลนักเรียนวิธี การช่วยเหลือและผลที่เกิดขึ้นในการช่วยเหลือที่ผ่านมาอย่างครบถ้วนเป็นปัจจุบัน และหากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับท่านเป็นอย่างดี ในการติดตามผลและให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งต่อ จะส่งผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2556 : 2) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านการส่งต่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือการให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็นรายกรณีของครูที่ปรึกษา ด้วยการวางระบบ และประสานงานการดำเนินงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น และการติดต่อ ประสานงานดำเนินงานกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือ จึงมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ แนวคิดของโลเคิร์ท (อ้างถึงใน

เพ็ญศรี นิตยา, 2552 : 56) อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเป็นกระบวนการซึ่งผู้นำจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ ความคาดหวัง ความเชื่อมั่นและไว้วางใจที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามีต่อกัน การแสดงพฤติกรรมสนับสนุนและให้อิสระกับผู้ใต้บังคับบัญชาในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงาน รวมถึงให้ความสนใจหรือคำแนะนำที่ดีเมื่อประสบปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาน จินตนากุล (2555 : 98-99) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือเหล่านักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบผู้บริหารและครูที่มีการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562 : 67-68) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือเหล่านักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามอายุราชการ โดยภาพรวม พบว่าอายุราชการน้อยกว่า 5 ปีและ 5 ปี - 10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะครูมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลตามระดับความสามารถของนักเรียน ครูมีการดำเนินการประเมินผลการจัดกิจกรรมและทำรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาเป็นระยะ

ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการพัฒนางานบริหารงานช่วยเหลือดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารและครูควรใช้แบบประเมินพฤติกรรมอย่างเหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีการรายงานต่อหัวหน้าผู้บังคับบัญชาในรายงานทราบปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับนักเรียนที่อาจเกิดจากด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ ด้านยาเสพติด ด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมทางเพศ
2. ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีการประชุมร่วมกันเพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้จึงควรให้ความสำคัญด้านการคัดกรองนักเรียนเพื่อป้องกันการปกป้องช่วยเหลือและการแก้ไขนักเรียนต่อไป
3. ครูจะต้องมีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและสามารถแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมและควรให้การสนับสนุนยกย่องชมเชยนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดีของนักเรียนเสมอ

4. ผู้บริหารและครูสร้างความอบอุ่นกับการยอมรับนักเรียนที่ได้รับการส่งต่อกลับมาเรียนได้ตามปกติ และควรจัดทำบันทึกการรายงานความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกส่งต่อภายนอกทุกกรณีพร้อม รายงานให้ผู้ปกครองทราบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษานวัตกรรมเกี่ยวกับระบบช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล เพื่อนำปัจจัยเหล่านั้นมาปรับปรุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณปิติ วงศ์ษา. (2559). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2564. แหล่งที่มา: http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-1_1510845975_5814470621.pdf
- ทรงศักดิ์ คำภักดี. (2556). *สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เบญจวรรณ เจนเขตกิจ. (2559). *ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). *แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประสาน จินตนากุล. (2555). *สภาพและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ปิยะนุช เสถา. (2560). *การพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2552). *สภาพและปัญหาการดำเนิน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เสริมฤทธิ์ หวายฤทธิ์. (2552). *สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2561). ยุค Digital 4.0 เมื่อโลกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2564. แหล่งที่มา: <http://www.ops.moe.go.th/ops2017/สารแนรู้/2876-ยุค-digital-4-0-เมื่อโลกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี-25-ก-ย-2561>
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (2558). การรู้ดิจิทัล (Digital literacy). *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2564. แหล่งที่มา: <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/142-knowledges/2632>
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ศิริพงศ์ พงธิพันธุ์. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับธุรกิจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ฮาซันพริ้นติ้ง.
- อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2556). *รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6*. ดุษฎีนิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.